

Професионално направление: Политически науки (Количествен анализ, политически риск и избори)

Философски факултет, Катедра „Политология ”

„Държавен вестник” бр.83 от 17.10.2017г.

СТАНОВИЩЕ

върху трудовете на гл. ас. д-р **Стойчо Петров Стойчев**

единствен участник в конкурс за редовен доцент

по 3.3. ПОЛИТИЧЕСКИ НАУКИ (Количествен анализ, политически риск и избори)

към СУ „Св. Климент Охридски”

от доц. д-р Румяна Коларова

1. ДАННИ ЗА КОНКУРСА

Гл. ас. д-р Стойчо Стойчев е единствен участник в конкурс за редовен доцент по политически науки (Количествен анализ, политически риск и избори). Не ми е известно да има допуснати нарушения по процедурата на обявяване и провеждане на конкурса.

2. ДАННИ ЗА КАНДИДАТА

Познавам Стойчо Стойчев като колега, първоначално като студент – бакалавър в специалност „Политология“ на Софийския университет, като магистър в програмата „Европейска интеграция“, като редовен докторант, а по-късно като преподавател и изследовател. Първите ми професионални контакти с него датират от 2003-2004 година – Стойчо беше естественият център на група от студенти с активно отношение към възможностите за изследователска работа, беше двигателят при организиране на студентска конференция и изследователска работа в екип. От 2007 година след спечелен конкурс той е редовен докторант в катедра „Европеистика“, като успешно и в срок защитава докторската си теза. И като докторант Стойчо беше в център на многобройни изследователски и образователни проекти. От 2009 той е първо хоноруван, а след това редовен асистент в катедра „Политология“, като много бързо спечели уважението на всички колеги – заради своята прецизност, ангажираност с преподавателски и изследователски инициативи. Няма да е пресилено ако кажа, че гл. ас. Стойчев е сред няколкото колеги, които са „гръбнака“ на катедрата – хора, които не само поддържат

високи академични стандарти, но и налагат стриктното и висококачествено изпълнение като основен принцип в дейността на катедрата.

3. ОПИСАНИЕ НА НАУЧНИТЕ ТРУДОВЕ

За участие в конкурса Стойчо Стойчев е представил 12 заглавия, от които една монография, четири глави от колективни монографии и пет статии и две публикации в научни сборници в съавторство с Димитър Димитров. От включените в списъка 7 заглавия четири са на български език, а пет са на английски език.

Между публикациите има безспорна тематична връзка, като те покриват различни аспекти на един феномен, предлагат и различни изследователски подходи.

Основната публикация на д-р Стойчев, монографията **“Контролираният и купен вот като инструмент за завладяване на държавата от организирани престъпни мрежи: политически рискове и тенденции ”**, Университетско издателство "Св. Климент Охридски", 2017 е с обем 295 страници и включва въведение, четири глави и обобщение.

Както е посочено в списъка на публикациите Стойчо Стойчев е автор или съавтор на още три монографии, 19 статии и е участвал като член или ръководител в 18 научни проекта. Това свидетелства за изключително активна изследователска работа характеризираща се с висока продуктивност.

4. НАУЧНИ ПРИНОСИ

Публикациите на Стойчо Стойчев свидетелстват за задълбочен и системен изследователски интерес преди всичко към проблемите на политическата „патология“ – корупция, престъпни мрежи, и естествено свързаните с тях проблеми на сигурността и демократичните дефицити в изборния процес. Заслужава да отбележим тематичната кохерентност на изследователските търсения на Стойчев, което засилва приносния характер на трудовете му. Неговите публикации се отличават с позоваването и използването на надеждна база данни от собствени или добре подбрани чужди емпирични изследвания. Публикациите на С. Стойчев са цитирани повече от 20 пъти през последните години, което свидетелства, че той е признат и ценен автор със значимо присъствие в тематичните области, в които работи.

В монографията си Стойчев предлага анализ и обяснение на един сложен и многопластов феномен в българския политически процес – контролираният вот, като изследва връзката му с проникването и разрастването на корупционни и престъпни

мрежи в българската политика. Зрелостта на анализа личи от избягването на простите „технологични“ обяснения и съответно рецепти за преодоляването на това явление.

Високата стойност на монографията е обусловена от два фактора – първо, следвайки най-добрите традиции в сравнителната политология Стойчев създава и аргументира собствен теоретичен модел, отразяващ спецификата на българския случай чрез дефиниране и операционализиране на понятието „конкурентно мрежово завладяване на държавата (competitive network statecapture)”; второ, изследването включва няколко различни по време и характер емпирични изследвания, проектирани от Стойчев с оглед на изследователските му цели и задачи. В тези изследвания той използва както количествени, така и качествени методи. Разбира се, анализът стъпва и върху данни от емпирични изследвания на други автори и специализирани агенции. Посочените две достойнства на монографията на Стойчев ми дават основание да оценя приносния ѝ характер като безспорен и значителен. Нещо повече, смятам че тя е явление в българската политология, което не само задава високи стандарти, но стимулира голям интерес и активен академичен дебат в професионалната общност.

Трябва да се подчертае, че в монографичния си труд Стойчев е избегнал или преодолял някои проблеми и слабости при използването на изследователски инструментариум и интерпретацията на емпиричните данни, които могат да бъдат посочени в други негови текстове, включени в списъка от публикации за конкурса. Например, „безкритичното“ прилагане на теоретичен модел, при което не се отчитат спецификите на българския случай, генерализираният прочит на емпиричните данни, при който се търсят макротенденциите и се пренебрегва краткосрочната динамика, която обаче говори за различно качество на изследвания процес. Пример за подобни слабости може да бъде намерен в изследването на доверието в полицията – „Bulgaria: Trust in the Bulgarian Police – Implications for Human Security“ (глава в: Marija Babovic (ed) *Trust in public institutions across the Balkans and Turkey*, SeConS, Belgrade.), където Стойчев е пропуснал да интерпретира динамиката в доверието към полицията през периода декември 2008 – февруари 2015, която със сигурност се отличава от „линейните“ криви на постепенната загуба на доверие, характерни за институции като парламент, прокуратура, съдилища. Но тези мои бележки съвсем не омаловажават приносния характер на четирите глави и седемте статии включени от Стойчев в списъка на публикации за конкурса.

5. ПРЕПОДАВАТЕЛСКА РАБОТА

От приложената документация по конкурса е видно, че д-р Стойчев е титуляр на два лекционни курса в бакалавърската програма на специалност „Политология“ в СУ „Св. Кл. Охридски“ – „Компютърна обработка на данни“ и „Анализ на политическия риск“, води задължителен лекционен курс „Увод в политологията“ в ФКНФ. Води също и курс в бакалавърската програма на специалност „Европеистика“, както и лекционни курсове в магистърските програми на специалностите Политология и Европеистика. Студентите избират курсовете на гл.ас. Стойчев заради високата интензивност на учебния процес и вискателността при оценката на постигнатите резултати. Той активно използва всички иновативни методи на преподаване и най-важното – включва студентите в изследователските си проекти. Стойчев е научен ръководител на повече от десет успешно защитени магистърски тези.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Като имам предвид научната и приложна значимост на трудовете на **гл. ас. д-р Стойчо Петров Стойчев**, високите академични стандарти, на които характеризират неговата изследователска и преподавателска работа убедено и ентузиазирано ще гласувам „за“ той да заеме академичната длъжност доцент по политически науки (Количествен анализ, политически риск и избори) към катедра „Политология“ на СУ „Св. Климент Охридски“.

ЧЛЕН НА НАУЧНОТО ЖУРИ:

20.02.2018г.

доц. д-р Румяна Коларова